

DÁMASO RUIZ-JARABO COLOMER

FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA

Az ismertetés napja: 2004. február 12.¹

1. A Tribunale di Pordenone, elsőfokú olasz büntetőbíróság az EK 234. cikk értelmében öt előzetes kérdést terjesztett a Bíróság elé, amelyekben a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv² egyes rendelkezéseinek értelmezését kéri, az EK 28. cikk vonatkozásában.

Konkrétan a „biocid termékek”, a „kis kockázattal járó biocid termékek” és az „alapanyagok” fogalmának értelmezését kéri a nemzeti bíróság, a természetes molyirtó hatással rendelkező vöröscédrusfa lapocska forgalomba hozatalára vonatkozóan. A nemzeti bíróság továbbá arra vár választ, hogy ezek a valamely tagállamban jogszerűen, engedély és törzskönyvezés szükségessége nélkül forgalmazott tárgyak egy másik tagállamban történő forgalomba hozatalukkor alávetethetők-e az említett eljárásoknak.

I — Az alapeljárás tényállása

2. 2001. március 13-án a Nucleo Antisofisticazioni (a csendőrség hamisításellenes csoportja) elkobzott hús, egyenként huszonnégy „molyirtónak” nyilvánított falapocskát tartalmazó ládát a Pordenone megyéhez tartozó Cordenonsban található LIDL-Italia Srl szupermarketben.

3. A Procura della Repubblica három nappal később hagyta jóvá a műveletet, és büntető-eljárást kezdeményezett N. Schreiber, mint a németországi székhelyű LIDL Stiftung KG leányvállalata, a LIDL-Italia Srl társaság ügyvezetője ellen. Az eljárás során dr. R. Flego április 23-án szakértői véleményt nyújtott be, amelynek alapján az ügyész a terhelt elítélését kimondó határozatot indítványozott egyszerűsített eljárásban, amely indítványnak a Tribunale di Pordenone 2002. március 15-i végzésével helyt adott.

4. Három nappal később N. Schreiber panasszal élt, miután bíróság elé idézték, és azzal vádolták, hogy elkövette a Real Decreto

1 — Eredeti nyelv: spanyol.

2 — HL L 123., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 23. kötet, 3. o.

1265/1934 189. cikkében szereplő szabálysértést, amennyiben Németországból származó „molyirtó lapocskáknak” nevezett orvosi-sebészeti eszköznek minősülő terméket hozott forgalomba a szükséges engedélyezés nélkül. November 20-án került sor a tárgyalás megtartására, amelynek eredményeképpen a nemzeti bíróság a Bírósághoz fordult.

2) Úgy kell-e a 98/8/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontját az irányelvvel a közösségi jogrendbe bevezetett általános szabályozás tükrében értelmezni, hogy az »alapanyag« kifejezés azokra az anyagokra vonatkozik, amelyeket nem abból a célból adtak egy termékhez, hogy azt valamely kívánt biocid jelleggel felruházzák, de amelyek biocid jellege a szokásos használat során a termék általános tulajdonságain felül érvényesül [...]?

II — Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

5. Az olasz bíróság az alábbi kérdéseket terjesztette elő:

3) Lehet-e egy darab vöröscédrusfa lapocskát kizárólag arra való hivatkozással, hogy »molyirtóként« hozzák forgalomba, »biocid terméknek«, »kis kockázattal járó biocid terméknek« vagy »alapanyagnak« minősíteni, ha figyelembe vesszük azt, hogy a) a szóban forgó fát semmilyen kémiai vagy biológiai eljárással nem kezelték; b) az anyag, amely a fának tulajdonított hatás kifejtésére alkalmas, a termék természetes része; c) a terméket lényegében természetes állapotában hozzák forgalomba?

„1) Úgy kell-e a 98/8/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontját az irányelvvel a közösségi jogrendbe bevezetett általános szabályozás tükrében értelmezni, hogy a »biocid termék« és a »kis kockázattal járó biocid termék« fogalmak kizárólag azokra a termékekre vonatkoznak, amelyek biocid jellege a kémiai vagy biológiai eszközökkel, kifejezetten az anyagegyesülést célzó eljárással, a szóban forgó termék biocid jellegének elérése érdekében hozzájuk adott hatóanyagoktól függ?

4) Úgy kell-e a 98/8/EK irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontját értelmezni, hogy egy alapanyag csak akkor mentesül a fent hivatkozott 2. cikk hatálya alá tartozó termékek tagállamokban történő forgalomba hozatalához szükséges

engedélyezés vagy törzskönyvezés alól, ha az »alapanyag« az I. B. mellékletben szerepel, amely szerint az I. B. mellékletben való felsorolás a jogalkalmazás szempontjából konstitutív hatással bír?

7. A nemzeti bíróság végzésében arra hivatkozik, hogy a vád szerint ezek a molyirtó lapocskák „orvosi-sebészeti eszköznek” minősülnek a 223/1988 és 392/1998 köztársasági elnöki rendeletekben szereplő meghatározások értelmében, mert az utóbbi rendelet 1. cikkének c) pontja orvosi-sebészeti eszközöknek minősíti a rovarokat riasztó szereket.

- 5) Úgy kell-e a 98/8/EK irányelv 4. cikkét az EK 28. és EK 30. cikk figyelembevételével értelmezni, hogy amennyiben egy, a 3) kérdésben leírt terméket jogszerűen hoznak forgalomba egy tagállamban, ahol a termék engedélyezés, illetve törzskönyvezés nélkül forgalomba hozható, akkor a termék forgalomba hozatalát másik tagállam engedélyezéshez, illetve törzskönyvezéshez kötheti arra hivatkozva, hogy a szóban forgó termék a 98/8/EK irányelv I. B. mellékletében nem szerepel?”

8. A 174/2000 decreto-legislativo³ értelmében, amely a 98/8 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének szöveghű átültetése, egy, a molyok ellen irányuló, riasztó hatású szer „biocid termék”-nek minősíthető, ha célja, hogy a károsító szervezeteket ártalmatlanná tegye, ha pedig az a célja, hogy ezeket elriassza, vagy azokon más módon korlátozó hatást gyakoroljon, a „kis kockázattal járó biocid termékek” vagy az „alapanyagok” között szerepel. A hivatkozott nemzeti jogszabály IV. melléklete megfelel a 98/8 irányelv V. mellékletének, és egy 23 biocid terméket felsoroló listát tartalmaz. A IV. melléklet 19. terméktípusa, akárcsak a 98/8 irányelv V. mellékletének 19. terméktípusa, a riasztó- és csalogatószereket foglalja magában.

III — A nemzeti szabályozás

6. N. Schreiber ellen büntetőeljárást indítottak Olaszországban, mert megsértette a nemzeti jogszabályokat azzal, hogy bizonyos rovarirtóknak az országban történő kereskedelmi forgalomba hozatala előtt nem kérve nyelte a vonatkozó minisztériumi engedélyezést.

9. Ugyanezen jogszabály 3. cikkének (1) bekezdése előzetes minisztériumi engedélyezéshez köti egy biocidnek minősülő termék forgalomba hozatalát, míg a 4. cikk kizárólag a törzskönyvezést írja elő, ha kis kockázattal járó biocid termékként lajstromozott ter-

3 — GURI 149. sz., 2000. június 28., 101. sz. általános kiegyesíztés.

mékről van szó. Az 5. cikk semmilyen eljárást nem ír elő a 98/8 irányelv I. B. mellékletében felsorolt alapanyagok tekintetében, a mellékletet azonban közösségi szinten még el kell fogadni.

tagadja, az erről történő értesítés határideje szintén hat hónap.

10. A 17. cikk (1) bekezdése értelmében, kivételként az alól a kötelezettség alól, hogy a hatóanyagok szerepeljenek az Európai Unió által meghatározott felsorolásokban, az Egészségügyi Minisztérium felhatalmazást kapott arra, hogy a 2000. május 14-vel kezdődő tízéves időszakban a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló hatályos szabályozást alkalmazza, amelyet az orvosi-sebészeti eszközök gyártásáról és forgalomba hozataláról szóló 1998. október 6-i 392. sz. köztársasági elnöki rendelet hagyott jóvá⁴. A minisztérium a 2. cikknek megfelelően különösen a 11. cikk felsorolásában nem szereplő hatóanyagokat tartalmazó biocid termékek forgalomba hozatalát engedélyezi, amennyiben a hatóanyagok 2000 májusában már piaci forgalomban voltak.

IV — A közösségi szabályozás

11. A Tribunale di Pordenone az EK 28. és EK 30. cikk értelmezését kéri, amelyek így rendelkeznek:

„A tagállamok között tilos a behozatalra vonatkozó minden mennyiségi korlátozás és azzal azonos hatású intézkedés.”

Az utóbb hivatkozott rendelet 1. cikkének megfelelően a jogszabály az orvosi-sebészeti eszközök előállításához és forgalomba hozatalához szükséges engedélyezési eljárásokat szabályozza. A 2. cikk értelmében a kérelmet az Egészségügyi Minisztériumhoz kell benyújtani, másolatát pedig a Legfelsőbb Egészségügyi Intézményhez. Az engedélyt az előbbi bocsátja ki, az utóbbi véleményének kikérése után, hat hónapon belül. Ha az engedély kiadását indoklással ellátva meg-

„A 28. és a 29. cikk rendelkezései nem zárják ki a behozatalra, a kivitelre vagy a tranzit-árakra vonatkozó olyan tilalmakat vagy korlátozásokat, amelyeket a közkerkölcs, a közrend, a közbiztonság, az emberek, az állatok és növények egészségének és életének védelme, a művészi, történelmi vagy régészeti értékeket képviselő nemzeti kincsek védelme vagy az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme indokol. Ezek a tilalmak és korlátozások azonban nem lehetnek önkényes megkülönböztetés vagy a tagállamok közötti kereskedelem rejtett korlátozásának eszközei.”

⁴ — GURI 266. sz., 1998. november 13. Ez a rendelet az orvosi-sebészeti eszközök gyártása és forgalomba hozatala engedélyezési eljárásainak egyszerűsítéséről szól.

12. A nemzeti bíróság ezenkívül a 98/8 irányelv 2. cikkének értelmezését is kérte, amely így rendelkezik:

A felhasználás körülményei közt a biocid termék csak kis kockázatot jelent az emberekre, az állatokra és a környezetre.

„(1) Ezen irányelv alkalmazásában:

c) *Alapanyag*

a) *Biocid termékek*

Hatóanyagok és egy vagy több hatóanyagot tartalmazó készítmények a felhasználóhoz jutó kiszerezésben, amelyek célja, hogy károsító szervezeteket kémiai vagy biológiai eszközökkel elpusztítsanak, elriasszanak, ártalmatlanná tegyenek, tevékenységében akadályozzanak vagy azon más módon korlátozó hatást gyakoroljanak.

Az I. B. mellékletben felsorolt anyag, amelyet elsősorban nem peszticidként használnak fel, de kismértékben biocidként is felhasználják akár közvetlenül, akár az illető anyagból és egy egyszerű hígítóból álló termékben, amely önmagában nem potenciálisan veszélyes anyag, és amelyet nem közvetlenül biocidként történő használatra forgalmaznak.

[...]”

Az V. mellékletben található egy 23 terméktípusból álló kimerítő jegyzék, az egyes típusok jellemző leírásaival együtt.

b) *Kis kockázattal járó biocid termék*

Olyan biocid termék, amely csak az I. A. mellékletben felsorolt hatóanyagot vagy hatóanyagokat tartalmaz, és amely potenciálisan veszélyes anyagot vagy anyagokat nem tartalmaz.

13. A jelen eljárásban előterjesztett utolsó kérdés a 98/8 irányelv 4. cikkére vonatkozik, ahol a tagállamok biocid termékekre és kis kockázattal járó biocid termékekre vonatkozó engedélyeinek és törzskönyveinek kölcsönös elismerési kötelezettsége kerül előírásra. Az (1) bekezdés előírja, hogy:

„(1) A 12. cikk sérelme nélkül, az egyik tagállamban már engedélyezett vagy törzs-

könyvezett biocid terméket másik tagállamban a kérelem másik tagállamhoz érkezésétől számított 120 napon belül engedélyezik, illetve 60 napon belül törzskönyvezik, feltéve, hogy a biocid termék hatóanyaga szerepel az I. vagy I. A. mellékletben, és megfelel azok követelményeinek.

VI — Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések vizsgálata

A — Előzetes megjegyzések

[...]”

15. A Tribunale di Pordenone által előterjesztett kérdések kiemelkedő érdekessége ellenére a Bíróság válaszai elkerülhetetlenül kevésbé kielégítőek lesznek. Ez azzal magyarázható, hogy — ahogyan arra a Bizottság is nagyon helyesen rámutat írásbeli észrevételeiben — a biocid termékek kereskedelmének a 98/8 irányelv által megindított harmonizációja még távolról sem fejeződött be.

V — A Bíróság előtti eljárás

14. A jelen eljárásban a Bíróság alapokmányában meghatározott határidőn belül N. Schreiber, a belga kormány és a Bizottság terjesztett elő írásbeli észrevételeket.

A 2004. január 8-án megtartott tárgyaláson érveik szóbeli előadása céljából megjelent N. Schreiber képviselője és a Bizottság meghatalmazottja.

A 98/8 irányelv második és harmadik preambulumbekzdése értelmében, a korábban nem-mezőgazdasági peszticidként ismert biocid termékek szükségesek az egészségre ártalmas szervezetekkel szembeni védekezéshez, valamint a természetes és előállított termékeket károsító szervezetekkel szembeni védekezéshez. Belső tulajdonságaik és felhasználási módjaik miatt többféleképpen jelentenek kockázatot az emberekre, az állatokra és a környezetre. A Bizottságnak a 90-es években végrehajtott felülvizsgálata olyan eltéréseket mutatott ki a tagállamok szabályozási helyzete között, amely nemcsak a biocid termékek kereskedelme előtt jelenthetnek akadályokat, hanem a kezelt és a belső piac működésére hatást gyakorolni képes áruk kereskedelme előtt is.

16. Az említett termékek szabad mozgásának védelme érdekében a 98/8 irányelv 4. cikkében az engedélyek kölcsönös elismeréséről rendelkezik, oly módon, hogy valamely tagállamban engedélyezett vagy törzskönyvezett biocid terméknek bármely más tagállamban azonos elbánásban kell részesülnie, 120, illetve 60 napos határidőn belül, feltéve, hogy a biocid termék hatóanyaga szerepel az I. vagy I. A. mellékletben, és megfelel azok követelményeinek. Az irányelvet ezen túlmenően a biocid termékek tagállamokon belüli engedélyezésére és forgalomba hozatalára, valamint a hatóanyagokat tartalmazó felsorolás elkészítése tekintetében is alkalmazni kell.

17. Az elért fejlődést tekintetbe véve az irányelv több kérdést is felvet. Egyfelől a közösségi szinten egyeztetett követelményeknek megfelelő biocid, illetve kis kockázattal járó biocid termékekben felhasználható hatóanyagok jegyzékeit tartalmazó I. és I. A. melléklet, valamint a közösségi szinten egyeztetett követelményeknek megfelelő hatóanyagok jegyzékét tartalmazó I. B. melléklet még nem teljes. A jegyzékekre való felvétel a Biocid Termékek Állandó Bizottságának feladata tízéves időszakon belül.

18. Másfelől a 16. cikkben előírt átmeneti intézkedések lehetővé teszik a tagállamok számára, hogy egy szintén tízéves időszakban folytathatják a biocid termékek forgalomba hozatalára jelenleg alkalmazott rendszerük

vagy gyakorlatuk alkalmazását, és hogy nemzeti szabályaiknak megfelelően olyan hatóanyagokat tartalmazó biocid termékek forgalomba hozatalát engedélyezzék területükön, amelyek nem szerepelnek az I. és I. A. mellékletben az adott terméktípusra vonatkozóan, feltéve, hogy ezek a termékek egy meghatározott időpontban már forgalomban vannak, nem tudományos kutatás és fejlesztés, illetve nem folyamatorientált kutatás és fejlesztés céljából⁵.

19. A 98/8 irányelv 16. cikkének (2) bekezdése értelmében a Bizottság tízéves munkaprogramot indított. Az 1896/2000 rendelet második preambulumbekkezdése értelmében a felülvizsgálati program első szakaszának célja, hogy lehetővé tegye a Bizottság számára a biocid termékek létező hatóanyagainak azonosítását, a gyártó vagy a készítő által javasolt azonosításra figyelemmel, és kiválassza azokat, amelyeket számításba kell venni az irányelv I., I. A. vagy az I. B. mellékletébe történő esetleges felvétel szempontjából. A rendelet 4. cikkének (1) bekezdése határidőt szabott arra — amely határidő

5 — Mind a tízéves határidő kezdetének meghatározásához, mind pedig azon határidő kezdetének meghatározásához, amelyen belül az alapanyagoknak már forgalomban kell lenniük, a közösségi jogalkotó a 98/8 irányelv 34. cikkének (1) bekezdésére utal. Kétségtelen, hogy ez a jogszabály nem tartalmaz semmiféle időpontot, csupán arra szorítkozik, hogy kötelezze a tagállamokat, hogy nemzeti jogszabályaikat az irányelv hatálybalépésétől huszonegy hónapos határidőn belül ehhez igazítsák, amely hatálybalépés a 35. cikk értelmében a közzététel után húsz nappal történik. Ez a sajátos jogalkotói megoldás nem teszi világossá, hogy a tagállamoknak 2008-ig vagy 2010-ig van lehetőségük arra, hogy a biocid termékek forgalomba hozatalára vonatkozóan saját rendszerüket alkalmazzák, sem azt nem teszi világossá, hogy az alapanyagoknak 1998 májusában, az irányelv hatálybalépésekor, vagy 2000 májusában kellett forgalomban lenniük, amikor a tagállamoknak végre kellett hajtani az irányelvet. A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikke (2) bekezdésében említett program első szakaszáról szóló 2000. szeptember 7-i 1896/2000/EK bizottsági rendelet (HL L 228., 6. o.; magyar nyelvű kiadás 3. fejezet, 30. kötet) tisztázza ezt a pontot, „létező hatóanyagokként” meghatározva azokat, amelyek 2000. május 14-e előtt forgalomban voltak.

2002. március 28-án lejárt —, hogy a gyártók, készítőik és társulások, amelyek egy vagy több terméktípusban kérelmezni kívánják valamely létező hatóanyag felvételét az irányelv I. vagy I. A. mellékletébe, a hatóanyagról jelentést tegyenek a Bizottságnak. Ugyanez a megoldás került előírásra az I. B. melléklet vonatkozásában is. Az 1687/2002 rendelet⁶ mindenestre meghosszabbította ezt a határidőt, amely 2003. január végén járt le.

20. A hatóanyagok 2003. április 8-i jegyzékében a cédrusolaj (Cedar Oil, Cedernholzöl Texas 22 %) a CAS 68990-83-0 számmal szerepel a 20. oldalon, míg a cédrusfaolaj (Cedarwoodoil) a CAS 8000-27-9 számmal⁸ a 22. oldalon. Az összesen 645 hatóanyagot tartalmazó jegyzékhez fűzött megjegyzések szerint az elsőként említett cédrusolaj egy ellenőrzött és jóváhagyott csatolt megjegyzés tárgya volt, míg a másodikként említett olajjal kapcsolatban nincsen további kiegészítés. Annak ellenére, hogy az 1687/2002 rendelet (3) preambulumbekzdése előírja, hogy a létező hatóanyagok előzetes jegyzéke mindegyik bejelentett létező hatóanyagra vonatkozóan megadja a vonatkozó terméktípusokat, valamint a 98/8/EK irányelv azon mellékletét, amelyre a felvételi kérelem vonatkozik, ez utóbbi információ nem szerepel a közzétett jegyzékben.

A felülvizsgálat új szakaszának bejelentésére került sor, amely 2002-ben kezdődött. A 2032/2003/EK rendelet⁷ részletes szabályokat állapított meg a munkaprogram második szakaszának végrehajtásáról, valamint a 2000. május 14-én biocid hatóanyagként már kereskedelmi forgalomban lévő minden hatóanyag felülvizsgálatáról. A jelen eljárásban előterjesztett írásbeli észrevételeiben a Bizottság arról informálta a Bíróságot, hogy elvárásai szerint a mellékletekbe történő felvétele céljából bejelentett hatóanyagok értékelésének 2006 és 2010 között kell befejeződnie.

A 2032/2003 rendelet (5) preambulumbekzdése előírja, hogy azokat a létező hatóanyagokat, amelyeket csak azonosítottak (ide tartozik a III. mellékletben a cédrusolaj és a cédrusfaolaj is), nem értékeli a felülvizsgálati program keretében, ezeket nem kell felvenni a 98/8/EK irányelv I., I. A. vagy I. B. mellékletébe. A 4. cikk (2) bekezdésének értelmében 2006. szeptember 1-jétől kezdődően a tagállamok törlik a meglévő engedélyeket vagy regisztrációkat azon biocid

6 — A biocid felhasználás céljából már forgalomban lévő bizonyos hatóanyagoknak az 1896/2000/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdésében előírt bejelentésére vonatkozó meghosszabbított határidőről szóló 2002. szeptember 25-i bizottsági rendelet (HL L 258., 15. o.; magyar nyelvű kiadás 3. fejezet, 37. kötet, 73. o.).

7 — A biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 16. cikkének (2) bekezdésében említett tízéves munkaprogram második szakaszáról, valamint az 1896/2000/EK rendelet módosításáról szóló 2003. november 4-i bizottsági rendelet (HL L 307., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 3. fejezet, 41. kötet, 92. o.).

8 — Az adatok ezen a címen tekinthetők meg: <http://ecb.jrc.it/biocides>.

termékek vonatkozásában, amelyek a III. mellékletben felsorolt hatóanyagokat tartalmazzák, valamint biztosítják, hogy az ilyen biocid termékek ne kerüljenek forgalomba a területükön.

eszközök engedélyezési eljárását és forgalmazását szabályozza, a rovarriasztó szereket is beleértve.

21. Következésképpen a 2032/2003 rendelet hatálybalépését megelőzően a cédrusolaj „létező” hatóanyagnak minősült, mivel már 2000 májusa előtt forgalomban volt⁹. E körülményekre tekintettel a 98/8 irányelv 16. cikkének (1) bekezdése lehetővé tette, hogy a tagállamok tízéves időszakban folytathatják a biocid termékek forgalomba hozatalára jelenleg alkalmazott rendszerük vagy gyakorlatuk alkalmazását. Következésképpen semmi nem mond ellent annak, hogy Olaszország az akkor hatályos nemzeti jogszabályokat alkalmazta a rovarok elleni küzdelem céljából kifejlesztett olaj mint hatóanyag vonatkozásában.

22. Összegzésképpen ki kell hangsúlyozni, az e területen a 2032/2003 rendelet hatálybalépésével kialakult következményeket. Az I. mellékletben nem szereplő hatóanyagok 2000. május 14-e előtt nem forgalmazottaknak minősülnek. A 98/8 irányelv 16. cikkének (1) bekezdésében előírt azon feltétel lényege, hogy a nemzeti hatóságok engedélyezik a biocid termékek forgalmazását, abban állt, hogy a hatóanyagok mint ilyenek ekkor már jelen voltak a piacon. Következésképpen az engedélyezett biocid termékeket 2006. szeptember 1-jéig lehet forgalmazni, de a törzskönyvezésükre vonatkozó nemzeti szabályozás nem alkalmazható, amennyiben a hivatkozott mellékletben nem szereplő hatóanyagokat tartalmaznak.

Úgy tűnik, ez volt az említett tagállam szándéka, amikor elfogadta a 174/2000 decreto-legislativot a 98/8 irányelv átültetése céljából, és a biocid termékek kereskedelmének szabályozását az átmeneti időszak tartamára a 392/98 köztársasági elnöki rendelethez utalta, amely az orvosi-sebészeti

B — Válasz az első és részben a harmadik kérdésre

23. A Tribunale di Pordenone által előterjesztett első három kérdés szorosan kötődik egymáshoz, olyannyira, hogy a harmadik kérdés szövege részben az elsővel, részben a másodikéval vag egybe.

⁹ — A 4. cikk (3) bekezdése előírja, hogy a rendelet hatálybalépésének napjától kezdődően bármely hatóanyag, amely nincs felsorolva az I. mellékletben, úgy tekintendő, mint amely nem került forgalomba biocid felhasználásra 2000. május 14. előtt.

Ezért újra kell fogalmazni ezeket, azzal a kérdéssel kezdvén, hogy egy vöröscédrusfa lapocskja természetes állapotában, kémiai és biológiai kezelés nélkül forgalomba bocsátva, tehát úgy, hogy molyirtó hatása e fajtája összetételéből ered, minősíthető-e biocid, illetve kis kockázattal járó biocid terméknek a 98/8 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében, és vonatkozik-e rá az engedélyeztetési, illetve a törzskönyvezési eljárás, vagy pedig éppen ellenkezőleg, az említett fogalmak kizárólag azokra a termékekre vonatkoznak, amelyek biológiai hatásai a hozzáadott hatóanyagoktól függenek.

24. N. Schreiber megítélése szerint az olasz jogalkotó nem ültette át megfelelően a 98/8 irányelvet; a 392/98 köztársasági elnöki rendelet és különösen az egyszerűsített engedélyezési eljárás hatálya alá történő utalással nem vette figyelembe, hogy a „biocid termékek” közösségi fogalma nem teljesen azonos az „orvosi-sebészeti eszközök” fogalmával. A 2. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfogalmazásából arra következtet, hogy a biocid termékek a hozzájuk adott kémiai vagy biológiai hatóanyagok által fejtik ki hatásukat, amiért is nem lehet ilyen termékeknek minősíteni azokat az anyagokat, amelyek az említett hatóanyagokat már a maguk természetes állapotában is tartalmazzák.

25. A belga kormány véleménye szerint ezeket a termékeket azzal a feltétellel lehet biocidoknak minősíteni, ha a káros szervezetek ellen kifejtett védőhatásuk a címkén feltüntetésre kerül, és ugyanezt az értékelést

a kis kockázattal járó biocid termékekre is kiterjeszti. Következésképpen, a hatóanyag fogalma nemcsak az ipari eljárással előállított anyagra vonatkozna, hanem arra is, amely a természetben spontán módon így található.

26. A Bizottság ugyanezt a véleményt fejtette ki.

27. A 98/8 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) pontja biocid termékeknek a hatóanyagokat és az egy vagy több hatóanyagot tartalmazó készítményeket minősíti a felhasználóhoz jutó kiszerezésben, amelyek célja, hogy károsító szervezeteket kémiai vagy biológiai eszközökkel elpusztítsanak, elriasszanak, ártalmatlanná tegyenek, tevékenységében akadályozzanak vagy azon más módon korlátozó hatást gyakoroljanak. A rendelkezés az V. mellékletre hivatkozik, ahol egy 23 terméktípusból álló kimerítő jegyzék található, az egyes típusok jellemző leírással. A melléklet négy főcsoportra oszlik. A harmadik a kártevők elleni védekezésre használt szereket tartalmazza, és hat terméktípust sorol fel: a 14. a rágcsálóirtó szereket, a 15. a madárirtó szereket, a 16. a csigaölő szereket, a 17. a halirtó szereket, a 18. rovarölő, atkaölő és más ízeltlábúak elleni szereket és a 19. a riasztó- és csalogatószereket kártevők (gerinctelenek, mint a bolha, gerincesek, mint a madár) ellen riasztó vagy csalogató hatásuk alapján, beleértve a közvetve vagy közvetlenül humán- vagy állategészségügyi célra használt szereket is.

28. A hatóanyag fogalmát ugyanezen rendelkezés d) pontja tartalmazza, ahol olyan anyagról vagy mikroorganizmusról van szó, beleértve a vírusokat és gombákat is, amely károsító szervezetekre vagy azokkal szemben általános vagy meghatározott hatást gyakorol.

29. Az előzetes döntéshozatalra utaló végzés szerint a cédrusfa lapocskák molyirtóként kerültek forgalomba. Cédrusolajat vagy cédrusfaolajat tartalmaznak, olyan hatóanyagot, amely párologván elriasztja ezeket a pikkelyesszárnyú rovarokat. Ebből az következik, hogy a szóban forgó lapocskák, felhasználásuk szerint, a 98/8 irányelv értelmében biocid terméknek minősülnek, és az V. melléklet 19. terméktípuscsoportjába tartoznak.

30. A Tribunale di Pordenone három évre alapozván fenntartásokat táplál e lehetséges megoldással szemben. Első érve, hogy a terméket előzetesen sem biológiai, sem kémiai eljárással nem kezelték. Ugyanakkor a jogszabály szövege nem határozza meg ezt a feltételt.

31. A második érv szerint a rovarriasztó hatóanyagot a fa természetes úton bocsátja ki. Azonban ez az adat nem meghatározó, mert a 98/8 irányelv egyik fő célkitűzése, ahogyan az az első és harmadik preambulumbekezdésből is kiderül, hogy közösségi szinten kezelje azt a kockázatot, amelyet a biocid termékek használata jelent az

emberre, az állatokra és a környezetre. Köztudott, hogy nem minden természetes anyag ártalmatlan, amiért is ez az érv nem elegendő ahhoz, hogy a termék forgalmazását ki lehessen vonni a hatóságok ellenőrzése alól.

32. A harmadik érv az, hogy ezek a lapocskák természetes állapotukban lévő fadarabkák. Megint csak a jogszabályra kell utalnunk, vagyis a fogyasztónak történő értékesítéskor történő kezelésen kívül a hatóanyagok semmiféle ipari kezelésben nem részesülnek.

E tekintetben a 2. cikk (2) bekezdése a) pontjának a 67/548/EGK irányelvnek¹⁰ a 2. cikkében szereplő fogalmakra történő utalása a biocid termékeket természetes állapotban előforduló, vagy ipari termelőfolyamatból származó kémiai elemekként, vagy ezek vegyületeiként minősíti.

33. Bizonyosan létezett annak a lehetősége, hogy a szóban forgó lapocskákat kis kockázattal járó biocid termékeknek lehessen minősíteni, tehát olyanoknak, amelyek csak

10 — A veszélyes anyagok osztályozására, csomagolására és címkézésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló 1967. június 27-i tanácsi irányelv (HL 1967., 196., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 1. kötet, 27. o.).

az I. A. mellékletben felsorolt hatóanyagot vagy hatóanyagokat tartalmaznak, és amelyek az emberekre, az állatokra és a környezetre veszélyes anyagot vagy anyagokat nem tartalmaznak. Mindenesetre előzetes megjegyzéseimben utaltam arra, hogy mivel mind a cédrusolaj, mind pedig a cédrusfaolaj szerepel a 2032/2003 rendelet III. mellékletében, ezeket nem értékelik a felülvizsgálati program keretében, és ezeket nem kell felvenni a 98/8/EK irányelv I., I. A. vagy I. B. mellékletébe, amiért is 2006 szeptemberétől kezdve a Közösségben nem forgalmazhatók mint biocid termékek.

34. Következésképpen ki kell jelentenünk, hogy egy vöröscédrusfa lapocskaszerű természetes állapotában, kémiai vagy biológiai kezelés nélkül forgalmazva, amelynek molyirtó hatása e fafajta összetételéből ered, a 98/8 irányelv 2. cikkének (1) bekezdése a) és b) pontja értelmében biocid vagy kis kockázattal járó biocid terméknek minősül, és engedélyhez vagy törzskönyvezéshez kötött.

C — A második és részben a harmadik kérdésre adott válasz

35. Tekintve az e kérdések közötti szoros összefüggést, újra kell fogalmazni a második kérdést és a harmadik kérdés még nem vizsgált részét. Ennek következtében azt kell

megállapítani, hogy a 98/8 irányelv 2. cikke (1) bekezdése c) pontját akként kell-e értelmezni, hogy az alapanyag fogalma magában foglal-e egy olyan termékben található anyagot (jelen esetben vöröscédrusfából készült lapocskák), amelyet természetes állapotában hoznak forgalomba, biocid hatásának eléréséhez semmilyen anyagot nem adnak hozzá a célból, hogy fokozzák a hatást, amelyet a termék rendeltetésszerűen gyakorol.

36. N. Schreiber az alapanyagot a termék által gyakorolt biocid hatás kiegészítő jellege alapján minősíti, önmagában vagy keverve, bár a végtermékbe történő belekeverése nem arra irányul, hogy a végtermék célja ártalmas szervezetek elpusztítása legyen. Következésképpen nem szükséges korlátozások — mint az előzetes engedélyezés vagy a törzskönyvezés — előírása, mint a biocid vagy a kis kockázattal járó biocid termékek esetében. Jelen esetben a vöröscédrusfa mellékhatására, amelyet főként bútorok gyártására használnak, csak a címkéről lehet következtetni. Figyelembe véve, hogy a fa, amely természetes állapotában tartalmaz rovarriasztót, amelyet nem kezeltek, és amely természetes állapotában kerül forgalomba, véleménye szerint megfelel a 98/8 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontjában szereplő alapanyag közösségi fogalma feltételeinek.

37. A belga kormány úgy véli, hogy az alapanyag fogalma kizárja ennek biocid terméként történő forgalomba hozatalát.

Amennyiben a cédrusfa molyirtóként kerül forgalomba, egyértelműnek tűnik, hogy nem felel meg ez utóbbi követelménynek. A Bizottság hasonló alapokon ugyannerre a következtetésre jutott.

38. A 98/8 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja felsorolja az alapanyagnak minősülés feltételeit: először is az I. B. mellékletben felsorolt anyag legyen; másodszor elsősorban ne peszticidként használják fel, de kismértékben biocidként is felhasználják akár közvetlenül, akár az illető anyagból és egy egyszerű hígítóból álló termékben, amely önmagában nem potenciálisan veszélyes; harmadszor pedig nem közvetlenül biocidként történő használatra forgalmazzák.

39. Az első feltételt illetően a Bizottság írásbeli észrevételében megjegyezte, hogy az alapanyag fogalmának harmonizációja még nem teljes. Mindenesetre a 2032/2003 rendelet közzététele után egyértelmű, hogy a vöröscédrusfa hatóanyaga nem fog szerepelni az I. B. mellékletben.

40. A második feltétel tekintetében kétséges az az állítás, hogy a cédrusfát alapvetően bútorok készítéséhez használják fel; ez a megállapítás egyre távolabb került a jelenlegi

bútorgyártás valóságától¹¹, ráadásul, miután a törzset már darabokra vágták, e célnak nem felel meg többé. Arról nem is beszélve, hogy ha valaki, ismervén molyirtó hatását, beszerez egy cédrusfa szekrényt, e hatás nem tart örökké, mert a hatóanyag idővel elpárolog. Következésképpen téves az az állítás, miszerint a táblácskákat biocid anyagként csak másodlagosan alkalmazzák, mert elsősorban más célra használják fel ezeket.

41. A szóban forgó táblácskák a harmadik feltételnek sem felelnek meg. Az előzetes döntéshozatalra utaló végzés szerint ezeket molyriasztó tulajdonságuk miatt forgalmazták, ami a 98/8 irányelv V. mellékletének 19. terméktípuscsoportjába tartozó alkalmazás.

42. Következésképpen tekintetbe véve, hogy az I. B. mellékletbe még nem került be minden anyag, az alapanyag 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti fogalma nem

11 — A Biblia szerint, a Királyok I. Könyve 5., 6. és 7. fejezetében Salamon megbízta Hiramot, Tírosz és Szidón királyát, hogy Libanonban vágasson neki cédrusokat a jeruzsálemi templom építéséhez, amelyet apja ígért Jehovának, és harmincezer munkást gyűjtött Izraelben és hetvenezer teherhordót. Az értékes fát a központi hajó köré emelt szárnyat összekötő gerendákhoz, a mennyezet díszítéséhez, a falak burkolásához és a Szentek Szentjének díszítéséhez használták fel. „Belül tehát cédrusfából volt a templom, faragott gyümölcs- és virágfüzérékkel ékesítve. Csupa cédrusfa volt az egész. Követ sehol sem lehetett látni.” Az oltárhoz és az udvarhoz is felhasználták más fakkal kombinálva: vadolajfával, ciprussal és fenyővel együtt. Salamon később felépített saját palotája olyannyira bővelkedett cédrusban, hogy a „Libanoni Erdő” házaként volt ismert, négy cédrusfa oszlopsor volt itt található, és ez borította a tróntermet is, „ahol igazságot szolgáltatott, tehát az ítélkezés színhelyét”, a padlótól a mennyezetig. (Fordítás: Szent István Társulati Biblia.)

foglalja magában azt az anyagot, amelyet a vöröscédrusfa lapocsksa tartalmaz, amelynek elsődleges rendeltetése — forgalomba kerülésének módjára is figyelemmel — elsősorban biocid hatás elérése, és amit ilyenként forgalmaznak, bár hatóanyaga a fajajta természetes tulajdonsága, és úgy kerül forgalomba, hogy annak természetes állapotán nem módosítottak.

46. A 98/8 irányelv eltérő rendszert ír elő az általa szabályozott termékek kereskedelmét és felhasználását illetően: a 3. cikk (1) bekezdése a biocid termékeket engedélyezéshez köti; a (2) bekezdés i) albekezdése előírja, hogy kis kockázattal járó biocid termékeket elegendő csak törzskönyveztetni; végül, az ii) albekezdés szerint a tagállamok engedélyezik a alapanyagok biocid célú forgalomba hozatalát és felhasználását az I. B. mellékletbe való felvételük után.

D — A negyedik kérdés

43. E kérdés célja annak tisztázása, hogy a 98/8 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében azok az anyagok minősülnek-e hatóanyagoknak, amelyek szerepelnek az I. B. mellékletben, és mentesülnek a tagállamokban történő forgalomba hozatalhoz szükséges engedélyezés vagy törzskönyvezés alól.

44. N. Schreiber úgy ítéli meg, hogy a hivatkozott rendelkezés az említett fogalom széles és autonóm meghatározását tartalmazza, függetlenül attól, hogy az anyagok valamely mellékletbe tartoznak-e. Kimerítő fogalom meghatározásról van szó, mivel minden szükséges elemet tartalmaz a megfelelő mellékletekbe történő felvételhez, amely azonban nélkülözi a konstitutív hatályt.

45. A belga kormány és a Bizottság ezzel szemben igenlő válasz mellett érvel.

47. Másfelől, ahogyan az a második kérdés elemzése során kiderült, a 2. cikk (1) bekezdésének c) pontja azokat az anyagokat határozza meg alapanyagként, amelyek az I. B. mellékletben szerepelnek. Kétségtelen, hogy amíg ez a melléklet nem lesz teljes, nem lehet minden olyan anyagot megismerni, amelyek mentesülnek a tagállamokban történő forgalomba hozatalhoz szükséges engedélyezés vagy törzskönyvezés alól.

48. A Bizottság felismerte, hogy a 2006 és 2010 között lezáruló értékelési szakasz befejezése előtt lehetetlen az anyagok mellékletbe történő felvétele. Így, amíg nem lesz teljes a melléklet, a tagállamok ezen anyagok forgalomba hozatalára és felhasználására vonatkozó nemzeti jogszabályait alkalmazzák; csak abban az esetben, ha valamely anyag egyik mellékletbe sem kerülhet felvételre, a Bizottság a 16. cikk (4) bekezdése értelmében javaslatot tesz az anyag forgalmazásának és felhasználásának a korlátozására.

49. Következésképpen meg kell állapítani, hogy csak azok az anyagok minősülnek alapanyagnak a 98/8 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében, amelyek szerepelnek az I. B. mellékletben, és mentesülnek a tagállamokban történő forgalomba hozatalhoz szükséges engedélyezés vagy törzskönyvezés alól.

E — Az ötödik kérdés

50. Végül a Tribunale di Pordenone a 98/8 irányelv 4. cikkének értelmezését kéri az EK 28. és 30. cikk vonatkozásában annak megállapítása céljából, hogy vajon egy olyan termék, mint a vöröscédrus lapocskák, amelyet jogszerűen hoztak forgalomba egy tagállamban — ahol a termék engedélyezés, illetve törzskönyvezés nélkül forgalomba hozható —, forgalomba hozatalát másik tagállam engedélyezéséhez, illetve törzskönyvezéséhez kötheti arra hivatkozva, hogy a szóban forgó termék a 98/8/EK irányelv I. B. mellékletében nem szerepel.

51. N. Schreiber számára, tekintettel arra a tényre, hogy a szóban forgó termék egy tagállamban az említett formaságok nélkül került forgalomba, a nemzeti hatóságok a terméket sem biocid, sem pedig kis kockázattal járó biocid terméknek nem minősítették, hanem csak alapanyagnak. Mivel Németországból származó termékről van szó, a kölcsönös elismerés elve megköveteli ennek szabad mozgását a Közösség területén belül, más tagállamok által előírt korlátozások nélkül. Jelen tényállásban egy olyan nemzeti

határozat, amely egy termék forgalomba hozatalát engedély megadásához köti, a mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül, ráadásul az elérendő célhoz viszonyítva aránytalan is.

52. Mind a belga kormány, mind pedig a Bizottság az igenlő válasz felé hajlik; ez utóbbi — bár elismeri a korlátozó jelleget — indokoltnak tartja a hivatkozott nemzeti rendelkezést, abban az esetben is, ha a terméket valamely más tagállamban már jogszerűen forgalomba hozták.

53. A kérdés megfogalmazásából azt a következtetést lehetne levonni, hogy a vöröscédrusból készült lapocskák alapanyagnak minősülnek, és felvehetők az I. B. mellékletbe. Kétségtelen, hogy az első kérdés elemzésekor rámutattunk, hogy e fajtája hatóanyaga biocidnak vagy kis kockázattal járó biocidnak minősül, amely kategóriák beke-
rülnek majd az I. illetve az I. A. mellékletbe.

Mindezeket tekintetbe véve nem lenne szerencsés, ha a Bíróság a 98/8 irányelv 4. cikkét az engedélyek kölcsönös elismerésének viszonylatában értelmezné, mivel ez a rendelkezés kizárólag valamely tagállamban engedélyezett vagy törzskönyvezett biocid termékekre alkalmazandó, *feltéve, hogy a*

*biocid termék hatóanyaga szerepel az I. vagy az I. A. mellékletben*¹².

54. Egyetértek a Bizottsággal abban, hogy míg ezen két melléklet tartalma nem teljes, a 4. cikk nem kötelezi Olaszországot arra, hogy ne alkalmazza a rovarriasztó szerek kereskedelmét szabályozó nemzeti jogszabályait, pusztán azon tény miatt, hogy valamely másik tagállamban — jelen esetben Németországban — ezek kereskedelme mentesül az engedélyezéstől illetve a törzskönyvezéstől.

Ugyanakkor, még ha a jelen ügyben a 4. cikkre szeretnénk is hivatkozni, valamely tagállamban engedélyezett vagy törzskönyvezett biocid terméket más tagállamban törzsténő forgalomba hozatala előtt ott is el kell ismertetni, illetve engedélyeztetni.

55. Ha tehát nem lehet a 4. cikkre hivatkozni, már csak azt lehet megvizsgálni, hogy összeegyeztethető-e a közösségi joggal egy olyan nemzeti szabályozás, amely a biocid tulajdonságokkal rendelkező vöröscédrusfa lapocskák forgalomba hozatalát előzetes engedélyhez köti, amikor ezeket már más tagállamban jogszerűen forgalmazzák.

56. A Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az EK 28. cikk szerinti mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül valamely tagállam minden olyan nemzeti jogi rendelkezése, amely megtiltja előzetesen nem engedélyezett biocid termékek kereskedelmét, megszerzését, felajánlását, forgalomba bocsátását, birtoklását, készítését, szállítását, eladását, visszerthes vagy ingyenes átengedését, behozatalát vagy használatát¹³.

57. A mennyiségi korlátozásokat és az azzal azonos hatású intézkedéseket tiltó általános szabály alól kivételt engedő, a 30. cikkben felsorolt különböző közérdekű indokok között található a közegészség védelme. E tekintetben a Bíróság megállapította, hogy közösségi harmonizáció hiányában a tagállamoknál marad annak a hatásköre, hogy eldöntsék az emberek egészsége és élete védelmének szintjét, előzetes engedélyhez kötve a veszélyt jelentő termékek forgalomba bocsátását.

58. A biocid termékeket illetően a 98/8 irányelv (3) preambulumbekzdése elismeri, hogy ezek belső tulajdonságaik és felhasználási módjaik miatt többféleképpen jelentenek kockázatot az emberekre, állatokra és a környezetre. Maga a Bíróság is megállapí-

13 — A C-293/94. sz. Brandsma-ügyben 1996. június 27-én hozott ítélet (EBHT 1996., I-3159. o.) 6. pontja és a C-400/96. sz. Harpegnies-ügyben 1998. szeptember 17-én hozott ítélet (EBHT 1998., I-5121. o.) 30. pontja.

totta nemrég, hogy a biocid termékek és az olyan anyagok, amelyek károsak lehetnek a természetes vagy a mesterségesen előállított termékekre, szükségképpen veszélyes összetevőket tartalmaznak¹⁴.

59. Az arányosság elve megkívánja, hogy amikor egy, a Közösségen belüli árucserére vonatkozó korlátozás megindokolására alkalmas közérdekű indokra történik hivatkozás, a tagállamok kizárólag azokat az intézkedéseket teszik meg, amelyek feltétlenül szükségesek a kitűzött védelmi célok eléréséhez¹⁵.

A Bíróság kijelentette, hogy bár valamely tagállam egy már másik tagállamban végzett összesítés tárgyát képező érintett termékhez tartozó típusterméket egy új vizsgálati összesítési eljárásnak szabadon vetheti alá, a tagállamok hatóságai kötelesek a Közösségen belüli kereskedelmi ellenőrzéseket könnyíteni. Ebből következik, hogy indokolatlanul nem követelhetik műszaki vagy kémiai elemzések vagy laboratóriumi próbák elvégzését, ha ezeket az elemzéseket és próbákat egy másik tagállamban már elvégezték, és ha azok eredményei ezeknek a hatóságoknak a rendelkezésére állnak vagy kérelmükre rendelkezésére állhatnak¹⁶.

60. Úgy tűnik, hogy a cédrusfa lapocskák Németországban előzetes engedélyezés, illetve törzskönyvezés nélkül vannak forgalomban. Mivel ahogyan arra már az első kérdés elemzésének bevezető részében ráérttem, ezek a termékek biocid vagy kis kockázattal járó biocid terméknek minősülnek, semmi akadályja nincs annak, hogy valamely tagállam a szóban forgó termékek forgalomba bocsátását az említett eljárások valamelyikéhez kösse.

A 2032/2003 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése arra kötelezi a tagállamokat, hogy területükön 2006. szeptember 1-jétől kezdve ne lehessen olyan biocid termékeket forgalmazni, amelyek hatóanyaga cédrusolaj vagy cédrusfaolaj. Az említett időpontig a tagállamoknak a 98/8 irányelv 16. cikkének és a hivatkozott rendelet 4. cikke (3) bekezdésének együttes értelmében lehetőségük van arra, hogy engedélyezzék az említett hatóanyagot tartalmazó termékek forgalomba hozatalát, amennyiben már engedélyezettek, de nem törzskönyvezhetnek újabb termékeket.

61. Következésképpen egy olyan nemzeti rendelkezés, mint az olasz, amely vöröscédrusfából készült, biocid tulajdonságokkal rendelkező lapocskák forgalomba hozatalát előzetes engedélyezéshez köti, az EK 28. cikk értelmében a mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül, amely az EK 30. cikk értelmében igazolt akkor is, ha a szóban forgó termékeket más tagállamban már jogszerűen forgalomba hozták.

14 — A fent hivatkozott Harpegne és Brandsma ügyekben hozott ítéletek 32., illetve 11. pontja.

15 — A C-388/95. sz., Belgium kontra Spanyolország ügyben 2000. május 16-án hozott ítélet (EBHT 2000., I-3123. o.) 59. pontja; a C-469/00 sz. Ravil-ügyben 2003. május 20-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-5053. o.) 51. pontja és a C-108/01. sz., Consorzio del Prosciutto di Parma és Salumificio S. Rita ügyben 2003. május 20-án hozott ítélet (EBHT 2003., I-5121. o.) 66. pontja.

16 — A 272/80. sz., Frans-Nederlandse Maatschappij voor Biologische Producten ügyben 1981. december 17-én hozott ítélet (EBHT 1981., 3277. o.) 14. pontja.

VII — Véglövetkeztetések

62. A fentiek figyelembevételével azt indítványozom, hogy a Bíróság az alábbi értelemben válaszoljon a Tribunale di Pordenone által előterjesztett kérdésekre:

- „1) Egy vöröscédrusból készült, természetes állapotában lévő, sem biológiai, sem pedig kémiai kezelést nem kapott lapoccska, amelynek molyirtó tulajdonságai a fa természetes összetételéből erednek, a biocid termékek forgalomba hozataláról szóló 1998. február 16-i 98/8/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja értelmében biocid terméknek, illetve kis kockázattal járó biocid terméknek minősül.

- 2) Figyelembe véve, hogy a 98/8 irányelv I. B. mellékletébe kerülő anyagok nem kerültek még meghatározásra, az irányelv 2. cikke (1) bekezdése c) pontjának „alapanyag” fogalma nem foglalja magában a vöröscédrusfa lapoccska által tartalmazott anyagot, amelynek elsődleges rendeltetése, forgalomba kerülésének módjára is figyelemmel, elsősorban biocid hatás elérése, és ilyenként történő forgalomba hozatala, bár hatóanyaga a fafajta természetes tulajdonsága, és természetes állapotát nem változtatták meg.

- 3) Csak azok az anyagok minősülnek alapanyagnak a 98/8 irányelv 2. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében, amelyek szerepelnek az I. B. mellékletben, és mentesülnek a tagállamokban történő forgalomba hozatalhoz szükséges engedélyezés vagy törzskönyvezés alól.

- 4) Egy olyan nemzeti rendelkezés, mint az olasz, amely vöröscédrusfából készült, biocid tulajdonságokkal rendelkező lapocskák forgalomba hozatalát előzetes engedélyezéshez köti, az EK 28. cikk értelmében a mennyiségi korlátozással azonos hatású intézkedésnek minősül, amely az EK 30. cikk értelmében igazolt akkor is, ha a szóban forgó termékeket más tagállamban már jogszerűen forgalomba hozták.”